

Съ рѣзко движение той изеднажъ прострѣ ржце нагоре и като обзетъ отъ възторгъ извика :

— И ето, братя, азъ виждамъ разтворено небето и Гължба, който хвърчи надъ насъ. О, каква радостъ за насъ, вѣрующитѣ! Нашиятъ Господъ ни удостои съ проява на своята любовъ! . . .

— Прекрасно! извика Диоклетианъ. Ти си превъзходенъ актьоръ, Амфилохе.

И по примѣра на кесаря, гоститѣ, ободрени отъ неговото милостиво отнасяне къмъ рискованото представление и спрямо смѣлия комедиантъ, почнаха единъ презъ другъ да възхваляватъ изкуството и сръчността на Амфилоха. Полупиянитѣ сенатори и военачалници викаха : „Хвала на Амфилоха!“ Очитѣ на знатнитѣ жени блестѣха отъ възторгъ. Тѣ се смѣха и ржкоплѣскаха на презрѣния мимъ, съ когото при други обстоятелства не би се решили дори да разговарятъ и биха се престрували, че не забелязватъ присѣтствието му.

Амфилохъ като да се смрази въ своето възторжено положение съ издигнати нагоре ржце. Изеднажъ лицето му се изкриви до непознаване и свѣтна нѣкакъ чудно, и той се дръпна съ цѣлото си тѣло назадъ, както става съ внезапно уплашени хора.

Залата екна отъ друженъ смѣхъ, който приветствува тая нова постѣпка на комедианта.

— Господи, Царю Небесни! извика Амфилохъ извънъ себе си. Що е туй? Що виждамъ? . . . Ти наистина ли ни се явявашъ? Очитѣ ми внезапно прогледнаха. Азъ Те виждамъ наяве... Ти, облѣченъ въ свѣтлина, Гължбъ на свѣта, Ти, свѣтлина на истината и пламъкъ на любовта, Ти ли наистина сияешъ надъ насъ? . . . Твоятъ Духъ слѣзе надъ мене, и пеленитѣ на тлѣнието паднаха отъ мене и азъ виждамъ славата Ти и Те изповѣдвамъ...

Пирующитѣ прѣхнаха да се смѣятъ, но Амфилохъ не обърна внимание нито на смѣха, нито на бурнитѣ похвали къмъ своето актьорско изкуство. Цѣлъ сияещъ отъ вътрешна свѣтлина, той падна на колѣни и възторжено и съ умиление впери погледа си къмъ мѣстото, дето, както личеше отъ възклицанието му, му се яви видението.

— Амфилохе, не полудѣ ли? — извика съ смѣхъ кесарьтъ. Изглежда, че общуването съ християнитѣ наистина не докарва добро.

Амфилохъ стана, протегна дѣсната си ржка нагоре и се обърна къмъ присѣтствующитѣ :

— Вие сте окаяни и безумни слѣпци. Събрали сте се тука за забава и смѣхъ, но ето че иде Царьтъ на гоненитѣ и прези-